

Szonettek

[2014. február]

MAGÁNYOSABB A HOLDBELI HEGYEKNÉL

Ember, ki vagy? Egy nagy Tervben talán
az elképzelt, eszményi Rend követje,
aki a szív és ész szavát követve,
segít a földi élet sok baján.

Isteni szándék nagy tettekre rendel –
de kifakult emlékekből az Éden,
és elmerültél szürke törpeségben,
pénz és siker a gondod, nem az ember.

Reklámon, gépzakaton át
nem hallod meg virágok halk szavát,
dalok üres lelkedből nem fakadnak.

Drogok és hazugságok rabja lettél,
magányosabb a holdbeli hegyeknél,
idegen a világnak s önmagadnak.

VOLT VALAHA ÉDEN?

Uram, igaz, hogy volt valaha Éden,
csupa derű, szépség és tisztaság,
lány szemű őz és mosolygó virág,
mint filmszalagra vett tündérmesében?

Volt igazi boldogság is a földön,
mikor az ember nem ölt és rabolt,
a halálnak is emberarca volt,
és a világ nem volt szomorú börtön?

Mikor jó és vidám volt még az aggkor,
szabad madár a lélek, s alkonyatkor
angyalszárnyon röppent a végtelenbe?

Amikor nem orozta el az álnok
politika szemünkből még az álmat,
és Istennel beszéltünk reggelente?

BOLDOGSÁG

Boldogságra szomjazva, emberek
hogyan rohannak, vakon, konok-bután,
csalóka földi csillag, gyermeteg
álmokból szótt illúzió után!

Aztán csalódásoktól mérgezetten
egymást vádolják, észre sem veszik:
elmulasztották közben az egyetlen
boldogságot, amely juthat nekik.

Nem pénzben és sikerben: tiszta szemmel
önnön mélyében leli fel az ember,
el sem ragadja zsarnokok hatalma,

mert legdrágább kincsédként önmagadban
hordod, szerény és csendes, láthatatlan:
a derűs lélek fenséges nyugalma.

JÁTSSZUNK!

A világ férges, komor és beteg.
Tanuljunk újra őszintén nevetni,
bohó szívvel örülni és szeretni,
játsszani, mint az apró gyermekek.

A gyermek lelke szabad, nincs határa.
Nem ismer gondot, adóhivatalt,
csak a mókát, a mesét és a dalt,
a boldog játékban talál magára.

Játsszunk mi is, vidám szemmel tekintsünk
bús világunkra, a komor betegre,
mint aki a Marsról csöppent ide.

Legyen gyermekmese egyetlen kincsünk,
a romlott élet, és végül nevetve
játsszuk magunkat át a Semmibe.

IMA LOHENGRINÉRT

In fernem Land, unnahbar euren Schritten...
(Wagner: Lohengrin)

Jó hinni: van egy ország valahol,
hol tiszta szívű, jó lovagok élnek,
hol szent az élet, és derűs az ének,
hová csak álom és ima hatol.

Elég egy sértett szív imája, könnye,
és hattyúfogaton jön már a hős,
hogy megküzdjön érette, és erős
karjával a gazokat földre döntse.

Jó hinni: van Lohengrin, és ha jön,
Telramund elhull, elapad a könny,
virágot szórnak táncos amorettek.

Úgy tűnik, a világ szép és nemes,
úgy érzed, hogy az ég megnyílt feletted,
és hogy embernek lenni érdemes.

BUDDHA SZEME

Buddha szeme. Mélységes hegyi tó.
Látom a Nagy Körforgás végtelen
színjátékát, fájdalmas, ámitó
vágyak, hamiskodás és szerelem

vegyülékét, a megcsúfolt erényt,
mosolygó árulást: az életet...
látom magam, a karma foglyaként,
amely lelkemre bilincset vetett...

De fájdalmak, félelmek és bajok
sűrűjén át biztatva felragyog
a mélységekből egy kicsiny sugár,

azt súgja: ha ledobta terheit,
a felszabadult, új lélekre itt
a Nirvána örök békéje vár.

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Jánosházy György

Látó Szépirodalmi Folyóirat